

MÓDOSULÁS

2D.

Mennyire aszimmetrikus minden,
amióta a dolgok összeérnek.
Kiderül minden összefüggés,
a hálók kiegyenesednek.
A magasság lenyomattá zuhan,
a mélység kidomborodik.
Már én sem illeszkedek síkba,
felületem kitüremkedik, mint egy hasadék.

3D.

Az irányváltoztatás nem lehetséges.
Minden, amit elhagyok, előremozdul
egy következő megérkezésnek.
A tapasztalás kötött forma,
részeként az egész: érzékelhető;
de spirálon kívülre kell esnem,
hogyan láthassam a forgást.

4D.

Egyre homogénebb mindaz,
ami eddig szélsőségesnek mutatkozott.
A végletek pontba sűrűsödnek,
felbomlik a halmazok metszete.
Végre én is összemosódom a mezsgyékkel.
Kimászok saját körvonalamból,
hátrahagyom kiterjedésem.

*Az *Elcsendesülés* pályázat különdíjasa.

FÖLDANYA UTOLSÓ ÉJSZAKÁJA

A partszakasz ártereit rágcsálom.
Kiválogatom az algát,
különböző mintájú halak pikkelyeit,
iszapteknősök páncéljában levest főzök.
Szám medréből kicsapnak a hullámok.

Ordas vidék vagyok,
vén és szomorú, mint a talajréteg.
Kulcscsontomra varjak fekszenek.
Gerincemen röghegység vonul,
csontjaimból sípokat faragok.

Hagyom, hogy a löszfal lebomoljon,
lepörgetem törmelékeim, ágyat formálok.
Szemeim körül összehúzódnak az évgyűrűk.
Repedéseim közé olvadó szurkot öntök.
Leülepedek.